

Verhalen over Sint Maarten.

Het leven van Sint Maarten

In het jaar 316) wordt in Hongarije Martinus geboren. Net als zijn vader wil hij soldaat worden bij de Romeinen. Keizer Constantijn is heel tevreden met hem en slaat hem tot ridder. Op een dag moet Maarten voor de keizer van Rome met een groep soldaten naar Frankrijk. Onderweg krijgen ze slecht weer. Eerst regent het, dan wordt het koud en gaat het zelfs vriezen. De mannen zijn te paard en willen zo snel mogelijk naar de volgende stad, want als je laat komt is de poort dicht en moet je buiten slapen in de kou. De mannen zetten er flink de vaart in, behalve Maarten, hij rijdt rustig verder. Hij wil zijn paard sparen, want het goede dier heeft hem al ver gedragen. Maar het weer wordt er niet beter op en Maarten komt in een sneeuwstorm terecht. Gelukkig verdwaalt hij niet.

Als Hij eindelijk bij de stadspoort aankomt, zit daar een man op de grond die in lompen gekleed is. De man heeft het erg koud en zal de nacht zó niet overleven. Maarten ziet dat. Hij pakt zijn warme mantel en scheurt deze in tweeën. Een helft geeft hij aan de man, de andere helft houdt hij zelf.

De soldaten zitten al lang in de warme herberg. Ze schamen zich een beetje, omdat zij snel doorgereden zijn. Zeker als zij horen dat Maarten zijn halve mantel heeft weggegeven aan de arme man bij de poort.

Die nacht krijgt Maarten een droom. Hij ziet Christus. Christus heeft zijn halve mantel om! Als Maarten wakker wordt, is hij zo onder de indruk, dat hij het leger vaarwel zegt en zich helemaal aan de Kerk gaat wijden. Hij wil overal de Boodschap van Jezus vertellen. Maarten wordt zelfs bisschop van Tours in Frankrijk en helpt veel mensen.

Sint Maarten aan het werk

Sint Maarten is bisschop van Tours. Hij trekt rond om kerken te bouwen en over Jezus te vertellen. Wanneer hij dit doet, gebeuren er soms wonderlijke dingen:

Op een dag is hij samen met zijn vrienden in een dorp. Hij heeft zojuist een afgodentempeltje afgebroken om een kerk te bouwen. De eikenboom ernaast moet nu om. Plotseling komen er mensen aangerend. Zij zijn boos dat de tempel er niet meer is. Heel boos. En bang ook. Helemaal als ook de eik omgehakt zou worden. Ze denken dat er een heleboel goden in de eik wonen en dat er iets ergs met hen gaat gebeuren als ze hem omhakken. Maarten en zijn monniken proberen uit te leggen dat er niets zal gebeuren. Dat het alleen maar bijgeloof is van mensen om te denken dat er goden in de eik zitten. "Er is maar één God" zegt Maarten: "En die laat zich kennen als de Vader, Zoon en Heilige Geest. Bomen zijn wel nuttig, maar je hoeft ze niet te vereren." Maar hoe Maarten ook praat, het helpt niet. De mensen willen niet luisteren en worden steeds bozer. Ze proberen Bisschop Maarten en zijn vrienden weg te jagen. Maar die blijven gewoon staan. Het is duidelijk dat deze Christenen hun plan om de boom om te hakken en een kerk te bouwen niet opgeven.

Dan springt een van de dorpelingen op, gaat voor de dikke eik staan en roept tegen de bisschop: "Als jij vertrouwen hebt in die God van jou, dan hak ik deze boom wel om, maar jij vangt hem op! Anders doe ik het niet! Als jouw God van je houdt, zal Hij wel zorgen dat je niet verpletterd wordt." Dat vind de mensen een heel slim plan. Ze lachen al bij voorbaat: Zo raken ze mooi die rare bisschop kwijt! Die zal het vast niet durven en vertrekken. Het wordt spannend. Bisschop Maarten vertrekt geen spier. Kalm gaat hij onder de eik staan, net op het punt waar de boom overhelt. Als ze gaan hakken, zal de boom vast op hem vallen.

De mensen lachen. De dorpeling grijpt zijn bijl. De monniken staan een flink eind verder. Ze beven van angst. Ze willen hun bisschop niet kwijt, maar weten dat het geen zin heeft hem te vragen weg te gaan. Ze kennen Maarten maar al te goed. Bisschop Maarten vindt het belangrijk de mensen van hun bijgeloof af te brengen en in Christus te laten geloven. Dat is voor hem belangrijker dan zijn eigen leven.

De dorpeling hakt en hakt. Iedereen kijkt vol spanning. Alleen de monniken durven kijken niet te kijken. Ze sidderen van angst. Bisschop Maarten staat kalm, alsof er niets aan de hand is, onder de boom. Hak..., Hak..., hak... en ... KRAAK!

De boom valt. Maarten maakt een kruisteken en bidt. Alsof er een wervelwind opsteekt, valt de boom de andere kant op!

Iedereen staat versteld. Een tijd is het stil. Dan gaan de mensen juichen. Iedereen prijst God. De vrienden van Maarten dansen dolblij in het rond. En alle anderen laten zich dopen.

Sint Maarten sterft omstreeks het jaar 398. Niet in zijn eigen klooster, maar in Candes, een plaatsje in zijn bisdom. Hij wordt begraven in Tours. Je kunt ook nu nog zijn graf bezoeken als je op vakantie bent in Frankrijk.